

هو الله

نامه شما رسید و از مصائبی که بر شما وارد حزن و الم رخ نمود و سبب تأسّف و تحسّر گردید ولی ما جمیع از این ساغر و مینا سرمست و نوشیدن این صهبا چون در سیل حضرت کبریاست مقبول اهل صفاست و این جفا مانند وفا سبب سرور قلوب اصفیا تا انسان جفا نبیند مظهر وفا نگردد و تا بلا نیابد مظهر موهبت کبری نشود سینه زمین تا خراشیده نگردد به گل و ریاحین نیاراید درخت تا تیشه به شاخ و برگ خویش نبیند نشو و نما نکند پس شما از این درد و الم همدم اندوه و غم نشوید بنهایت سرور تحمّل این عذاب موفور کنید و انشاءالله این شام منتهی شود و صبح نورانی طلوع نماید و این دی بگذرد بهار روحانی رخ نماید آن وقت این تعب و مشقّت جسمانی نیز زائل گردد و آسایش و راحت از هر جهتی میسر شود یومئذ یفرح المقرّبون و علیک التّحیّة و الثّناء ع ع

هو

ای جناب آقا محمد تقی صباپای خویش را چنان تربیه نما که معلّمه شهره گردند چون منسوب حضرت عندلیند حرمت مخصوصه نزد من دارند ع ع

هو

ای لقایّه و طلعت از حضرت احدیّت امید آنست که چنان در علوم مهارت یابید که معلّمه بنات سائره شوید ع ع